

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

6270 *Llei 5/2013, d'11 de juny, per la qual es modifiquen la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació, i la Llei 22/2011, de 28 de juliol, de residus i sòls contaminats.*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

La prevenció és un dels principis bàsics que ha d'informar tota política ambiental. El seu objectiu consisteix a evitar la contaminació des de l'origen abans que sigui necessària la minimització dels seus efectes o la restauració de recursos afectats. Per aquesta raó, la política ambiental espanyola, d'acord amb els programes successius de la Unió Europea sobre medi ambient, ha insistit en la importància crucial d'aquest principi de prevenció, així com del principi de «qui contamina paga», com a bases per evitar, reduir i, en la mesura que sigui possible, eliminar la contaminació derivada de les activitats industrials. D'altra banda, és apropiat facilitar un enfocament integrat del control de les emissions d'aquestes activitats a l'atmosfera, l'aigua o el sòl que atorgui una protecció al medi ambient en el seu conjunt, de manera que s'eviti la transferència de contaminació d'un element o recurs natural a un altre.

Amb aquests principis bàsics, la Unió Europea va aprovar la Directiva 96/61/CE del Consell, de 24 de novembre, relativa a la prevenció i el control de la contaminació (IPPC), posteriorment derogada per la Directiva 2008/1/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de gener, relativa a la prevenció i el control de la contaminació, que és una versió codificada que unifica en un mateix text la versió inicial i les seves modificacions. Aquestes directives introdueixen l'obligatorietat d'una autorització ambiental en què per mitjà de la integració i la coordinació administrativa s'inclou el control de les emissions a l'aire, els abocaments i els residus per al funcionament de les instal·lacions incloses en el seu àmbit d'aplicació. Així mateix, aquestes normes estableixen criteris per determinar uns valors límit d'emissió (VLE) basats en les millors tècniques disponibles (MTD) que han de contenir aquestes autoritzacions (a Espanya aquestes autoritzacions es denominen autoritzacions ambientals integrades, més conegudes per les seves sigles, AAI).

La incorporació de la Directiva IPPC al dret intern es va efectuar mitjançant la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació, els preceptes de la qual tenen el caràcter de legislació bàsica estatal. Aquesta Llei ha estat desplegada pel Reial decret 508/2007, de 20 d'abril, pel qual es regula el subministrament d'informació sobre emissions del Reglament E-PRTR i de les autoritzacions ambientals integrades, i pel Reial decret 509/2007, de 20 d'abril, pel qual s'aprova el Reglament per al desplegament i l'execució de la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació.

Per la seva banda, les comunitats autònomes, d'acord amb les competències que els reconeixen els estatuts d'autonomia respectius, han desplegat la normativa bàsica de prevenció i control integrats de la contaminació mitjançant lleis o bé disposicions reglamentàries, i fins i tot ampliant, en l'exercici d'aquestes competències, l'àmbit material d'aplicació d'aquesta normativa.

Amb posterioritat a la promulgació de la primera directiva en aquesta matèria, sorgeix la necessitat de revisar la legislació sobre instal·lacions industrials a fi de simplificar i

aclarir les disposicions existents, reduir càrregues administratives innecessàries i posar en pràctica les conclusions de la Comunicació de la Comissió de 21 de setembre de 2005 sobre l'«Estratègia temàtica sobre la contaminació atmosfèrica», la Comunicació de 21 de desembre de 2005 sobre l'«Estratègia temàtica sobre la prevenció i el reciclatge de residus», i la Comunicació de 22 de setembre de 2006 sobre l'«Estratègia temàtica sobre la protecció del sòl», adoptades arran de la Decisió núm. 1600/2002/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 22 de juliol de 2002, per la qual s'estableix el sisè Programa d'acció comunitari en matèria de medi ambient. Aquestes comunicacions estableixen objectius per protegir la salut humana i del medi ambient, la consecució dels quals es va considerar que no es podria assolir sense noves reduccions de les emissions derivades de les activitats industrials.

Per aquesta raó, la Unió Europea elabora una nova directiva sobre aquesta matèria, la Directiva 2010/75/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 24 de novembre, sobre les emissions industrials, la qual ha introduït diverses modificacions en la legislació de prevenció i control integrats de la contaminació, així com en la resta de la legislació europea relativa a activitats industrials, amb l'objectiu de respondre a la necessitat d'obtenir millores de la salut pública i ambientals assegurant la rendibilitat i alhora fomentant la innovació tècnica. La revisió s'ha emmarcat en el context del pla per a una millor regulació i s'ha inclòs en el Programa permanent de la Comissió per a la simplificació de la legislació, que cobreix el període 2006-2009, en aplicació de la Comunicació de la Comissió de 25 d'octubre, amb el títol «Aplicació del programa comunitari sobre l'estratègia de Lisboa: Una estratègia per a la simplificació del marc regulador», i la Resolució del Parlament Europeu, de 4 de setembre de 2007, sobre l'estratègia per a la simplificació del marc regulador.

La nova Directiva 2010/75/UE refon, per a una major claredat: la Directiva 78/176/CEE del Consell, de 20 de febrer de 1978, relativa als residus procedents de la indústria del diòxid de titani; la Directiva 82/883/CEE del Consell, de 3 de desembre de 1982, relativa a les modalitats de supervisió i de control dels medis afectats pels residus procedents de la indústria del diòxid de titani; la Directiva 92/112/CEE del Consell, de 15 de desembre de 1992, per la qual es fixa el règim d'harmonització dels programes de reducció, amb vista a la supressió, de la contaminació produïda pels residus de la indústria del diòxid de titani; la Directiva 1999/13/CE del Consell, d'11 de març de 1999, relativa a la limitació de les emissions de compostos orgànics volàtils causades per l'ús de dissolvents orgànics en determinades activitats i instal·lacions; la Directiva 2000/76/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 4 de desembre de 2000, relativa a la incineració de residus; la Directiva 2001/80/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'octubre de 2001, sobre limitacions d'emissions a l'atmosfera de determinats agents contaminants procedents de grans instal·lacions de combustió, i, finalment, la Directiva 2008/1/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de gener de 2008, relativa a la prevenció i al control integrats de la contaminació.

El resultat és una directiva més clara i coherent que, en termes generals, reforça l'aplicació de les millors tècniques disponibles (MTD) a la Unió Europea i exigeix als estats membres que els valors límit d'emissió s'estableixin d'acord amb les conclusions relatives a les MTD, sense prescriure la utilització d'una tècnica o tecnologia específica. Així mateix, es posa més èmfasi en la justificació de les condicions que estableixen els permisos, i s'apliquen valors límit d'emissió més estrictes per a alguns sectors, com ara el de les grans instal·lacions de combustió.

La nova Directiva 2010/75/UE, de 24 de novembre, incorpora com a novetats més importants les següents: modifica lleugerament l'actual àmbit d'aplicació de l'annex I relatiu a les activitats a les quals s'aplica la norma per cobrir tipus d'instal·lacions addicionals, i el concreta i amplia més en relació amb determinats sectors (per exemple, el tractament de residus); se simplifica i aclareix la tramitació administrativa relativa a l'autorització ambiental integrada, tant pel que fa al seu atorgament com a la seva modificació i revisió; igualment disposa requisits mínims per a la inspecció i per als informes de compliment; estableix normes relatives al tancament de les instal·lacions, la protecció del sòl i les aigües subterrànies, tot això amb l'objectiu d'augmentar la coherència de les pràctiques actuals en l'atorgament dels permisos.

Aquestes modificacions que inclou la nova directiva s'incorporen a l'ordenament espanyol a través de la modificació de la Llei 16/2002, d'1 de juliol, per a la seva adequació a la Directiva d'emissions industrials. Aquesta modificació de la Llei suposa un avanç en la simplificació administrativa seguint aquest programa permanent de la Comissió per a la simplificació de la legislació i en la reducció conseqüent de càrregues administratives; així mateix, es fa ressò de les demandes dels ciutadans per garantir una major celeritat en la tramitació de les autoritzacions ambientals integrades. En aquest sentit, i després d'un estudi exhaustiu de les implicacions administratives i econòmiques que pugui comportar, s'ha reduït el termini del procediment d'atorgament de l'autorització ambiental integrada de deu a nou mesos. En aquesta reducció, s'ha tingut en consideració que s'ha suprimit el requeriment addicional amb un mes de termini a l'organisme de conca, en cas que aquest no hagi emès l'informe d'admissibilitat d'abocament en el termini de sis mesos.

En aquesta línia de reducció de càrregues, s'ha suprimit la necessitat d'aportar documents en els procediments de revisió i actualització de l'autorització, quan ja s'hagin aportat amb motiu de la sol·licitud d'autorització original.

Una altra mesura de simplificació administrativa és la supressió del deure de renovació de l'autorització. Aquesta renovació implicava que el titular, transcorreguts vuit anys des de l'atorgament de l'autorització ambiental integrada, havia de sol·licitar-ne la renovació a l'òrgan competent amb una antelació mínima de deu mesos abans del venciment d'aquest termini. D'aquesta manera, es garantia l'adequació de les condicions de l'autorització al pas del temps. Ara és l'òrgan ambiental competent, mitjançant un procediment simplificat, qui garanteix l'adequació de l'autorització. Així, les autoritzacions s'han de revisar dins els quatre anys següents a la publicació de les conclusions relatives a les MTD.

Als efectes de garantir la transposició adequada de la Directiva 2010/75/UE, de 24 de novembre, sobre emissions industrials, s'estableix com a disposició transitòria un procediment d'actualització de les autoritzacions ja atorgades, en virtut del qual l'òrgan ambiental competent d'ofici ha de comprovar, mitjançant un procediment simplificat, l'adequació de l'autorització a les prescripcions de la nova directiva. S'estableix com a data límit per a l'actualització de les autoritzacions el 7 de gener de 2014. Després del procés d'actualització de les autoritzacions ja atorgades, aquestes s'han de revisar seguint les noves pautes en matèria de revisió que incorpora aquesta Llei.

En relació amb la protecció del sòl i de les aigües subterrànies s'incorpora, entre la documentació necessària per sol·licitar l'autorització ambiental integrada, la presentació d'un «informe base» o «informe de la situació de partida» com a instrument que permeti, en la mesura que sigui possible, fer una comparació quantitativa entre l'estat de l'emplaçament de la instal·lació descrita en l'informe i l'estat d'aquest emplaçament després del cessament definitiu d'activitats, a fi de determinar si s'ha produït un increment significatiu de la contaminació del sòl i de les aigües subterrànies. L'informe base ha de contenir, com a mínim, la informació relativa a les dades sobre la utilització actual i, si està disponible, la relativa als usos previs del terreny; així mateix, s'han d'incloure les dades que reflecteixin l'estat del sòl i de les aigües subterrànies respecte de les substàncies perilloses rellevants, les quals han de comprendre, almenys, les que hagi d'utilitzar, produir o emetre la instal·lació de què es tracti.

La transposició d'aquests canvis es porta a terme a través de la modificació dels següents articles de la Llei 16/2002, d'1 de juliol: 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 15, 19, 20, 21, 22, 23, 26, 27, 28, 30, 31, 32, les disposicions finals primera i setena, i els annexos 1, 3, 4 i 5. Igualment, i per tal de donar coherència a altres preceptes de la mateixa llei, se suprimeixen l'article 25, les disposicions addicionals primera i segona, les disposicions transitòries primera i segona, les disposicions finals tercera, quarta i cinquena, i l'annex 2; finalment, s'afegeixen un nou article 22 bis i tres noves disposicions transitòries.

Per tant, el text modificat de la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació, juntament amb el seu reglament de desplegament, garanteix la transposició dels preceptes que figuren a l'article 80 de la Directiva 2010/75/UE, de 24 de novembre, d'emissions industrials.

També es modifica, a l'efecte de l'harmonització amb la nova regulació de l'autorització ambiental integrada, el termini de vigència de les autoritzacions de residus que inclou l'article 27 de la Llei 22/2011, de 28 de juliol, de residus i sòls contaminats, pel que fa a instal·lacions incloses en l'àmbit d'aplicació de la Llei 16/2002, d'1 de juliol.

Article primer. *Modificació de la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació.*

Es modifica la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació en els termes que resulten dels apartats següents:

U. Es modifica l'article 2, que queda redactat de la manera següent:

«Article 2. Àmbit d'aplicació.

Aquesta Llei és aplicable a les instal·lacions de titularitat pública o privada en les quals es desenvolupi alguna de les activitats industrials incloses en les categories que enumera l'annex 1 i que, si s'escau, arribin als llindars de capacitat que s'hi estableixen, llevat de les instal·lacions o parts d'aquestes utilitzades per a la investigació, el desenvolupament i l'experimentació de nous productes i processos.»

Dos. Es numeren els apartats de l'article, i les lletres a) a p) passen a ser els números 1 a 17, respectivament; es modifica l'encapçalament, així com els apartats: 1, 5, 7, 10, 12, 15 i 17; i s'afegeixen els nous apartats 18 a 31 a l'article 3, en els termes següents:

«Als efectes del que disposa aquesta Llei, i els seus reglaments de desplegament, s'entén per:

1. "Autorització ambiental integrada": la resolució escrita de l'òrgan competent de la comunitat autònoma en què s'ubiqui la instal·lació, per la qual es permet, als efectes de la protecció del medi ambient i de la salut de les persones, explotar la totalitat o part d'una instal·lació, sota determinades condicions destinades a garantir que aquesta compleix l'objecte i les disposicions d'aquesta Llei. Aquesta autorització pot ser vàlida per a una o més instal·lacions o parts d'instal·lacions que tinguin la mateixa ubicació.

5. "Modificació substancial": qualsevol modificació efectuada en una instal·lació que, segons l'opinió de l'òrgan competent per atorgar l'autorització ambiental integrada i d'acord amb els criteris que estableix l'article 10, apartats 4 i 5, pugui tenir repercussions perjudicials o importants en les persones i el medi ambient.

7. "Titular": qualsevol persona física o jurídica que exploti totalment o parcialment, o posseeixi, la instal·lació.

10. "Substància": els elements químics i els seus compostos, amb l'excepció de les substàncies següents:

1r) Les substàncies radioactives que regula la Llei 25/1964, de 29 d'abril, sobre energia nuclear.

2n) Els organismes i microorganismes modificats genèticament, tal com defineix l'article 2 de la Llei 9/2003, de 25 d'abril, per la qual s'estableix el règim jurídic de la utilització confinada, l'alliberament voluntari i la comercialització d'organismes modificats genèticament, i fent ús de les tècniques de modificació genètiques que preveu l'article 3 del Reial decret 178/2004, de 30 de gener, pel qual s'aprova el Reglament general per al desplegament i l'execució de la Llei 9/2003, de 25 d'abril, per la qual s'estableix el règim jurídic de la utilització confinada, l'alliberament voluntari i la comercialització d'organismes modificats genèticament.

12. "Valors límit d'emissió": la massa o l'energia expressada en relació amb determinats paràmetres específics, la concentració o el nivell d'una emissió, el valor dels quals no s'ha de superar dins d'un o diversos períodes determinats.

15. "Millors tècniques disponibles (MTD)": la fase més eficaç i avançada de desenvolupament de les activitats i de les seves modalitats d'explotació, que demostrin la capacitat pràctica de determinades tècniques per constituir la base dels valors límit d'emissió i altres condicions de l'autorització destinades a evitar o, quan això no sigui possible, reduir les emissions i l'impacte en el conjunt del medi ambient i la salut de les persones.

A aquests efectes s'entén per:

1r) "Tècniques": la tecnologia utilitzada juntament amb la forma en què la instal·lació estigui dissenyada, construïda, mantinguda, explotada i paralitzada.

2n) "Tècniques disponibles": les tècniques desenvolupades a una escala que permeti la seva aplicació en el context del sector industrial corresponent, en condicions econòmicament i tècnicament viables, prenent en consideració els costos i els beneficis, tant si les tècniques s'utilitzen o es produeixen a Espanya com si no, sempre que el titular hi pugui tenir accés en condicions raonables.

3r) "Millors": les tècniques més eficaçes per assolir un alt nivell general de protecció del medi ambient en el seu conjunt.

17. Persones interessades:

1r Totes aquelles en qui concorrin qualsevol de les circumstàncies que preveu l'article 31 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

2n Qualsevol persona jurídica sense ànim de lucre que compleixi els requisits següents:

– Que tinguin entre els fins acreditats en els seus estatuts la protecció del medi ambient en general o la d'alguns dels seus elements en particular, i que aquests fins puguin resultar afectats per la presa d'una decisió sobre la concessió o revisió de l'autorització ambiental integrada o de les seves condicions.

– Que faci dos anys que està legalment constituïda i estigui exercint de manera activa les activitats necessàries per assolir els fins que preveuen els seus estatuts.

– Que segons els seus estatuts desenvolupi la seva activitat en un àmbit territorial que estigui afectat per la instal·lació per a la qual se sol·licita l'autorització ambiental integrada.

18. "Document de referència MTD": document resultant de l'intercanvi d'informació organitzat d'acord amb l'article 13 de la Directiva 2010/75/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 24 de novembre, sobre les emissions industrials, elaborat per a determinades activitats, en el qual es descriuen, en particular, les tècniques aplicades, les emissions actuals i els nivells de consum, les tècniques que es tenen en compte per determinar les millors tècniques disponibles,

així com les conclusions relatives a les MTD i les tècniques emergents, prenent especialment en consideració els criteris que enumera l'annex 3.

19. "Conclusions sobre les MTD": decisió de la Comissió Europea que conté les parts d'un document de referència MTD que estableix les conclusions sobre les millors tècniques disponibles, la seva descripció, la informació per avaluar-ne l'aplicabilitat, els nivells d'emissió associats a les millors tècniques disponibles, els mesuraments associats, els nivells de consum associats i, si escau, les mesures de rehabilitació de l'emplaçament de què es tracti.

20. "Nivells d'emissió associats amb les millors tècniques disponibles": el rang de nivells d'emissió obtingut en condicions normals de funcionament fent ús d'una de les millors tècniques disponibles o d'una combinació de les millors tècniques disponibles, segons es descriuen a les conclusions sobre les MTD, expressat com una mitjana durant un període de temps determinat, en condicions de referència específiques.

21. "Tècnica emergent": una tècnica innovadora per a una activitat industrial que, si es desenvolupa comercialment, pot aportar un nivell general més alt de protecció del medi ambient o almenys el mateix nivell de protecció del medi ambient i uns estalvis de costos superiors als que s'obtidrien amb les millors tècniques disponibles actuals.

22. "Substàncies perilloses": substàncies o mesclades definides a l'article 3 del Reglament (CE) núm. 1272/2008 del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de desembre de 2008, sobre classificació, etiquetatge i envasament de substàncies i mesclades.

23. "Informe base o de la situació de partida": és l'informe de la situació de partida que conté la informació sobre l'estat de la contaminació del sòl i les aigües subterrànies per substàncies perilloses rellevants.

24. "Inspecció ambiental": tota acció portada a terme per l'autoritat competent o en nom d'aquesta per comprovar, fomentar i assegurar l'adequació de les instal·lacions a les condicions de les autoritzacions ambientals integrades i controlar-ne, en cas que sigui necessari, la repercussió ambiental. S'inclouen en aquesta definició, entre altres accions: les visites in situ, el mesurament d'emissions, la comprovació d'informes interns i documents de seguiment, la verificació d'autocontrols, la comprovació de tècniques utilitzades i l'adequació de la gestió ambiental de la instal·lació. El fi de la inspecció és garantir el compliment de la normativa ambiental de les activitats o les instal·lacions sota l'àmbit d'aplicació d'aquesta norma.

25. "Sòl": la capa superior de l'escorça terrestre, situada entre el llit rocallós i la superfície, composta per partícules minerals, matèria orgànica, aigua, aire i organismes vius i que constitueix la interfície entre la terra, l'aire i l'aigua, cosa que li confereix capacitat per dur a terme tant funcions naturals com d'ús. No tenen aquesta consideració els permanentment coberts per una làmina d'aigua superficial.

26. "Contaminació": la introducció directa o indirecta, mitjançant l'activitat humana, de substàncies, vibracions, calor o soroll a l'atmosfera, l'aigua o el sòl, que puguin tenir efectes perjudicials per a la salut humana o la qualitat del medi ambient, o que puguin causar danys als béns materials o deteriorar o perjudicar el gaudi o altres utilitzacions legítimes del medi ambient.

27. "Emissió": l'expulsió a l'atmosfera, a l'aigua o al sòl de substàncies, vibracions, calor o soroll procedents de forma directa o indirecta de fonts puntuals o difuses de la instal·lació.

28. "Aigües subterrànies": totes les aigües que es troben sota la superfície del sòl a la zona de saturació i en contacte directe amb el sòl o el subsòl.

29. "Ocells de corral": els ocells de corral tal com defineix l'article 2.4 del Reial decret 1888/2000, de 22 de novembre, pel qual s'estableixen les condicions de sanitat animal aplicables als intercanvis comunitaris i les importacions d'ocells de corral i d'ous per covar, procedents de països tercers.

30. "Residu": qualsevol residu, com defineix l'article 3.a) de la Llei 22/2011, de 28 de juliol.

31. "Residu perillós": qualsevol residu perillós, com defineix l'article 3.e) de la Llei 22/2011, de 28 de juliol.»

Tres. Es modifica la lletra b) de l'apartat 1 de l'article 4, en els termes següents:

«b) Es fomenti la prevenció en la generació dels residus o, si s'escau, que aquests es gestionin amb l'ordre de prioritats que disposa la jerarquia que estableix l'article 8 de la Llei 22/2011, de 28 de juliol, de residus i sòls contaminats, a saber: prevenció, preparació per a la reutilització, reciclatge i altres tipus de valorització, inclosa la valorització energètica. En cas que tampoc no sigui factible l'aplicació dels procediments esmentats, per raons tècniques o econòmiques, els residus s'eliminen de manera que s'eviti o es redueixi al màxim la seva repercussió en el medi ambient.»

Quatre. Es modifica la lletra e) de l'article 5, en els termes següents:

«e) Informar immediatament l'òrgan competent per atorgar l'autorització ambiental integrada de qualsevol incident o accident que pugui afectar el medi ambient, sens perjudici de la Llei 26/2007, de 23 d'octubre, de responsabilitat mediambiental.»

Cinc. L'article 7 queda redactat de la manera següent:

«Article 7. *Valors límit d'emissió i mesures tècniques equivalents.*

1. Per a la determinació en l'autorització ambiental integrada dels valors límit d'emissió, s'ha de tenir en compte:

a) La informació subministrada, d'acord amb el que estableix l'article 8.1, en relació amb les conclusions relatives a les millors tècniques disponibles, sense prescriure la utilització d'una tècnica o tecnologia específica.

b) Les característiques tècniques de les instal·lacions on es dugui a terme alguna de les activitats industrials que enumera l'annex 1, la seva implantació geogràfica i les condicions locals del medi ambient.

c) La naturalesa de les emissions i el seu potencial trasllat d'un medi a un altre.

d) Els plans nacionals aprovats, si s'escau, per donar compliment a compromisos establerts en la normativa comunitària o en tractats internacionals subscrits per l'Estat espanyol o per la Unió Europea.

e) La incidència de les emissions en la salut humana potencialment afectada i en les condicions generals de la sanitat animal i vegetal.

f) Els valors límit d'emissió fixats, si s'escau, per la normativa en vigor en la data de l'autorització.

2. El Govern, sens perjudici de les normes addicionals de protecció que dictin les comunitats autònomes, pot establir valors límit d'emissió per a les substàncies contaminants, en particular per a les enumerades a l'annex 2, i per a les activitats industrials incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei, en particular les grans instal·lacions de combustió, d'incineració o coïncineració de residus, les que utilitzen dissolvents orgànics i les que produeixen diòxid de titani, així com paràmetres o mesures tècniques equivalents basades en les millors tècniques disponibles que completin o substituïnxin els valors límit d'emissió, sempre que es garanteixi un enfocament integrat i un nivell elevat de protecció del medi ambient equivalent a l'assolible mitjançant les condicions d'un permís.

3. El Govern, en l'exercici de la seva potestat reglamentària, i sens perjudici de les normes addicionals de protecció que dictin les comunitats autònomes, pot

establir, de manera motivada, obligacions particulars per a determinades activitats enumerades a l'annex 1, en particular les grans instal·lacions de combustió, d'incineració o coïncineració de residus, les que utilitzen dissolvents orgànics i les que produeixen diòxid de titani, que han de substituir les condicions específiques de l'autorització ambiental integrada, sempre que es garanteixi un enfocament integrat i un nivell elevat de protecció del medi ambient equivalent a l'assolible mitjançant les condicions d'un permís. En tot cas, l'establiment d'aquestes obligacions no exigeix d'obtenir l'autorització ambiental integrada.

4. L'òrgan competent ha de fixar valors límit d'emissió que garanteixin que, en condicions de funcionament normal, les emissions no superin els nivells d'emissió associats a les millors tècniques disponibles que estableixen les conclusions relatives a les MTD, aplicant alguna de les opcions següents:

a) L'establiment d'uns valors límit d'emissió que no superin els nivells d'emissió associats a les millors tècniques disponibles. Aquests valors límit d'emissió s'han d'indicar per als mateixos períodes de temps, o més breus, i sota les mateixes condicions de referència que els nivells d'emissió associats a les millors tècniques disponibles.

b) L'establiment d'uns valors límit d'emissió diferents dels que esmenta la lletra a) en termes de valors, períodes de temps i condicions de referència.

Quan s'apliqui la lletra b), l'òrgan competent ha d'avaluar, almenys una vegada l'any, els resultats del control de les emissions per garantir que les emissions en condicions normals de funcionament no hagin superat els nivells d'emissió associats a les millors tècniques disponibles.

5. No obstant l'apartat 4, i sens perjudici de l'article 22.3, l'òrgan competent pot fixar, en determinats casos, valors límit d'emissió menys estrictes. Aquesta excepció es pot invocar només si es posa de manifest mitjançant una avaluació que la consecució dels nivells d'emissió associats amb les millors tècniques disponibles, tal com es descriuen a les conclusions relatives a les MTD, donaria lloc a uns costos desproporcionadament més elevats en comparació del benefici ambiental degut a:

a) La ubicació geogràfica o la situació de l'entorn local de la instal·lació de què es tracti; o

b) Les característiques tècniques de la instal·lació de què es tracti.

L'òrgan competent ha de documentar en un annex a les condicions de l'autorització els motius de l'aplicació del paràgraf primer, amb inclusió del resultat de l'avaluació i la justificació de les condicions imposades.

Tanmateix, els valors establerts de conformitat amb el paràgraf primer no han de superar els valors límit d'emissió que estableix la normativa de desplegament d'aquesta Llei, si és procedent.

En tot cas, els òrgans competents han de vetllar perquè no es produeixi cap contaminació significativa i perquè s'assoleixi un nivell elevat de protecció del medi ambient en el seu conjunt.

Els òrgans competents han de reavaluar l'aplicació del paràgraf primer com a part integrant de tota revisió de les condicions del permís d'acord amb l'article 25.

6. L'òrgan competent pot concedir exempcions temporals dels requisits que estableixen aquest article, així com l'article 4.1.a), respecte a les proves i la utilització de tècniques emergents per a un període de temps total no superior a nou mesos, sempre que, després del període especificat, s'interrompi la tècnica o bé l'activitat assoleixi, com a mínim, els nivells d'emissió associats a les millors tècniques disponibles.

7. Els valors límit d'emissió de les substàncies s'han d'aplicar en el punt en què les emissions surtin de la instal·lació i en la seva determinació no s'ha de tenir en compte una possible dilució. Pel que fa als abocaments indirectes a l'aigua, i

sens perjudici de la normativa relativa a la contaminació causada per determinades substàncies perilloses abocades al medi aquàtic, es pot tenir en compte l'efecte d'una estació de depuració en el moment de determinar els valors límit d'emissió de la instal·lació, sempre que s'assoleixi un nivell equivalent de protecció del medi ambient en el seu conjunt i això no condueixi a càrregues contaminants més elevades en l'entorn.»

Sis. L'article 8 passa a tenir la redacció següent:

«Article 8. *Informació, comunicació i accés a la informació.*

1. L'Administració General de l'Estat ha de subministrar a les comunitats autònomes la informació que consti en poder seu sobre les millors tècniques disponibles, les seves prescripcions de control i la seva evolució, així com sobre la publicació de qualsevol conclusió relativa a les MTD, noves o actualitzades, i posar aquesta informació, a més, a disposició del públic interessat.

2. Cada comunitat autònoma ha de disposar d'informació sistematitzada i actualitzada sobre:

a) L'inventari de les instal·lacions subjectes a autorització ambiental integrada ubicades al seu territori, amb especificació de les altes i les baixes que s'hi causin;

b) Les principals emissions i els focus generadors d'aquestes emissions;

c) Les autoritzacions ambientals integrades concedides, amb el contingut mínim que estableix l'annex IV del Reial decret 508/2007, de 20 d'abril, pel qual es regula el subministrament d'informació sobre emissions del Reglament E-PRTR i de les autoritzacions ambientals integrades;

d) Els informes d'inspecció mediambiental de les visites in situ amb les conclusions pertinents respecte al compliment de les condicions de l'autorització per la instal·lació, així com en relació amb qualsevol actuació necessària ulterior.

3. Els titulars de les instal·lacions han de notificar, almenys una vegada l'any, a les comunitats autònomes on estiguin ubicades, les dades sobre les emissions corresponents a la instal·lació, amb especificació de la metodologia utilitzada en els mesuraments, la seva freqüència i els procediments utilitzats per avaluar els mesuraments, i en tot cas la informació que inclou l'article 22.1.i).

4. Les comunitats autònomes han de remetre al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient amb una periodicitat mínima anual la informació següent:

a) La relativa a les lletres a) i b) de l'apartat segon, als efectes de l'elaboració del Registre estatal d'emissions i fonts contaminants PRTR-Espanya i la seva comunicació a la Comissió Europea, de conformitat amb l'article 10 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre; i

b) Els annexos als condicionats de les autoritzacions atorgades a les instal·lacions en virtut de l'article 7.5 que documenten els motius pels quals s'estableixen valors límit d'emissió menys estrictes.

5. La informació regulada en aquest article és pública d'acord amb el que preveu la Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient.»

Set. L'article 9 queda redactat de la manera següent:

«Article 9. *Instal·lacions sotmeses a l'autorització ambiental integrada.*

Se sotmet a autorització ambiental integrada l'explotació de les instal·lacions en què es desenvolupi alguna de les activitats que inclou l'annex 1. Aquesta autorització ha de precedir, en tot cas, la construcció, el muntatge o el trasllat de les

instal·lacions, i s'ha d'adaptar a les modificacions que es produeixin en les instal·lacions.»

Vuit. L'article 10 passa a tenir la redacció següent:

«Article 10. *Modificació de la instal·lació.*

1. La modificació d'una instal·lació sotmesa a autorització ambiental integrada pot ser substancial o no substancial.

2. El titular d'una instal·lació que pretengui portar a terme una modificació no substancial d'aquesta ho ha de comunicar a l'òrgan competent per atorgar l'autorització ambiental integrada, i ha d'indicar raonadament per què considera que es tracta d'una modificació no substancial. Aquesta comunicació s'ha d'acompanyar amb els documents justificatius de les raons exposades.

El titular pot portar a terme la modificació sempre que l'òrgan competent per atorgar l'autorització ambiental integrada no manifesti el contrari en el termini d'un mes. En cas que sigui necessària una modificació de l'autorització ambiental integrada, com a conseqüència de la modificació no substancial de la instal·lació, la comunitat autònoma l'ha de publicar al seu diari oficial.

3. En cas que el titular projecti fer una modificació de caràcter substancial, aquesta no es pot portar a terme si l'autorització ambiental integrada no s'ha modificat.

Aquesta modificació s'ha de tramitar pel procediment simplificat que s'estableixi reglamentàriament, i s'hi ha de concretar, atenent el que preveu l'article 12, el contingut de la sol·licitud de modificació a presentar, que ha d'incloure, en tot cas, els documents que justifiquin el caràcter substancial de la modificació a realitzar, així com el projecte bàsic sobre la part o parts de la instal·lació afectades per la modificació que s'ha de portar a terme.

4. Per justificar la modificació substancial s'ha de tenir en compte la major incidència de la modificació projectada sobre la seguretat, la salut de les persones i el medi ambient, en els aspectes següents:

- a) La mida i producció de la instal·lació.
- b) Els recursos naturals utilitzats per aquesta.
- c) El seu consum d'aigua i energia.
- d) El volum, el pes i la tipologia dels residus generats.
- e) La qualitat i la capacitat regenerativa dels recursos naturals de les àrees geogràfiques que es puguin veure afectades.
- f) El grau de contaminació produït.
- g) El risc d'accident.
- h) La incorporació o l'augment en l'ús de substàncies perilloses.

5. Qualsevol ampliació o modificació de les característiques o del funcionament d'una instal·lació es considera substancial si la modificació o l'ampliació assoleix per si sola els llindars de capacitat que estableix, si n'hi ha, l'annex 1, o si s'ha de sotmetre al procediment d'avaluació d'impacte ambiental d'acord amb la normativa sobre aquesta matèria.

6. Quan la modificació d'una instal·lació suposi una disminució de la seva capacitat de producció fins a quedar per sota dels llindars de l'annex 1, deixa de ser exigible l'autorització ambiental integrada i causa baixa en l'inventari d'instal·lacions que esmenta l'article 8.2. Aquestes modificacions s'han de comunicar a l'òrgan competent per a la seva comprovació i publicació en el diari oficial.»

Nou. Es modifiquen l'apartat 2 i l'apartat 4, i s'afegeix un nou apartat 5 a l'article 11, que queden redactats de la manera següent:

«2. L'atorgament de l'autorització ambiental integrada, així com la seva modificació i revisió, ha de precedir, si s'escau, els altres mitjans d'intervenció administrativa en l'activitat dels ciutadans, entre d'altres:

a) Autoritzacions substantives o altres mitjans d'intervenció administrativa de les indústries que assenyala l'apartat 2 de l'article 3.

b) Actuacions relatives als mitjans d'intervenció administrativa en l'activitat dels ciutadans que estableixin les administracions competents per al control de les activitats amb repercussió en la seguretat, la salut de les persones o el medi ambient, sens perjudici dels mecanismes de coordinació que estableix la normativa corresponent.

4. Les comunitats autònomes han de disposar el que sigui necessari per incloure les actuacions següents en el procediment d'atorgament i modificació de l'autorització ambiental integrada:

a) Les actuacions en matèria d'avaluació d'impacte ambiental, o altres figures d'avaluació ambiental que prevegi la normativa autonòmica, quan així sigui exigible i la competència per a això sigui de la comunitat autònoma.

b) Les altres actuacions que prevegi la seva normativa autonòmica ambiental.

5. Les comunitats autònomes han de disposar el que sigui necessari per possibilitar la inclusió en el procediment d'atorgament de l'autorització ambiental integrada de les actuacions dels òrgans que, si s'escau, hagin d'intervenir en virtut del que estableix el Reial decret 1254/1999, de 16 de juliol, pel qual s'aproven mesures de control dels riscos inherents als accidents greus en què intervenen substàncies perilloses.»

Deu. Es modifica l'apartat 1 de l'article 12, que queda redactat de la manera següent:

«1. La sol·licitud de l'autorització ambiental integrada ha de contenir, com a mínim, la documentació següent, sens perjudici del que determinin, a aquests efectes, les comunitats autònomes:

a) Projecte bàsic que inclogui, com a mínim, els aspectes següents:

1r Descripció detallada i abast de l'activitat i de les instal·lacions, els processos productius i el tipus de producte.

2n Documentació que l'interessat presenta davant l'administració pública competent per al control de les activitats amb repercussió en la seguretat, la salut de les persones o el medi ambient de conformitat amb la normativa que sigui aplicable.

3r Estat ambiental del lloc en què s'ha d'ubicar la instal·lació i els possibles impactes que es prevegin, inclosos els que es puguin originar en cessar l'explotació d'aquesta.

4t Recursos naturals, primeres matèries i auxiliars, substàncies, aigua i energia emprades o generades a la instal·lació.

5è Fonts generadores de les emissions de la instal·lació.

6è Tipus i quantitat de les emissions previsible de la instal·lació a l'aire, a les aigües i al sòl, així com la determinació dels seus efectes significatius sobre el medi ambient i, si s'escau, tipus i quantitat dels residus que s'hagin de generar.

7è Tecnologia prevista i altres tècniques utilitzades per prevenir i evitar les emissions procedents de la instal·lació o, i si això no és possible, per reduir-les, i indicar quines es consideren millors tècniques disponibles d'acord amb les conclusions relatives a les MTD.

8è Les mesures relatives a l'aplicació de l'ordre de prioritat que disposa la jerarquia de residus que preveu l'article 4.1.b) dels residus generats per la instal·lació.

9è Mesures previstes per controlar les emissions al medi ambient.

10è Les altres mesures proposades per complir els principis a què es refereix l'article 4.

11è Un breu resum de les principals alternatives a la tecnologia, les tècniques i les mesures proposades, estudiades pel sol·licitant, si n'hi ha.

12è En cas que la instal·lació tingui implantat un sistema comunitari de gestió i auditoria mediambientals, d'acord amb el Reglament (CE) núm. 1221/2009, del Parlament Europeu i del Consell, de 25 de novembre de 2009, relatiu a la participació voluntària d'organitzacions en un sistema comunitari de gestió i auditoria mediambientals (EMAS), i pel qual es deroguen el Reglament (CE) núm. 761/2001 i les Decisions 2001/681/CE i 2006/193/CE de la Comissió, s'ha d'aportar l'última declaració mediambiental validada i les seves actualitzacions.

b) Informe urbanístic de l'Ajuntament en el territori del qual s'ubiqui la instal·lació, acreditatiu de la compatibilitat del projecte amb el planejament urbanístic, d'acord amb el que estableix l'article 15.

c) Si s'escau, la documentació exigida per la legislació d'aigües per a l'autorització d'abocaments a les aigües continentals i per la legislació de costes per a l'autorització d'abocaments des de terra fins al mar.

Quan es tracti d'abocaments a les aigües continentals de conques gestionades per l'Administració General de l'Estat, aquesta documentació ha de ser remesa immediatament a l'organisme de conca per l'òrgan competent per atorgar l'autorització ambiental integrada, a fi que manifesti si cal requerir al sol·licitant que esmeni la falta o completi la documentació aportada.

d) La determinació de les dades que, a judici del sol·licitant, tinguin confidencialitat d'acord amb les disposicions vigents.

e) Qualsevol altra informació i documentació acreditativa del compliment de requisits que estableix la legislació aplicable, inclosa, si s'escau, la referida a fiances o assegurances obligatòries que siguin exigibles, entre d'altres, per la Llei 26/2007, de 23 d'octubre.

f) Quan l'activitat impliqui l'ús, la producció o l'emissió de substàncies perilloses rellevants, tenint en compte la possibilitat de contaminació del sòl i la contaminació de les aigües subterrànies a l'emplaçament de la instal·lació, es requereix un informe base abans de començar l'explotació de la instal·lació o abans d'actualitzar l'autorització.

Aquest informe ha de contenir la informació necessària per determinar l'estat del sòl i les aigües subterrànies, a fi de fer la comparació quantitativa amb l'estat després del cessament definitiu de les activitats, previst a l'article 22 bis a més del contingut mínim següent:

1r Informació sobre l'ús actual i, si està disponible, sobre els usos anteriors de l'emplaçament.

2n Si estan disponibles, les anàlisis de riscos i els informes existents que regula la legislació sobre sòls contaminats en relació amb les mesures realitzades en el sòl i les aigües subterrànies que reflecteixin l'estat en el moment de la redacció de l'informe o, com a alternativa, noves mesures realitzades en el sòl i les aigües subterrànies que guardin relació amb la possibilitat d'una contaminació del sòl i les aigües subterrànies per aquelles substàncies perilloses que hagi d'utilitzar, produir o emetre la instal·lació de què es tracti.

Quan una informació elaborada d'acord amb una altra legislació nacional, autonòmica o de la Unió Europea compleixi els requisits que estableix aquest apartat, aquesta informació es pot incloure a l'informe base que s'hagi presentat, o annexar-s'hi.»

Onze. L'article 14 es modifica en els termes següents:

«Article 14. *Tramitació.*

En tots els aspectes que no regula aquesta Llei, el procediment per atorgar l'autorització ambiental integrada s'ha d'ajustar al que estableix la Llei 30/1992, de 26 de novembre.

Les administracions públiques han de promoure la participació real i efectiva de les persones interessades en els procediments d'atorgament, modificació substancial i revisió de l'autorització ambiental integrada d'una instal·lació.

Les administracions públiques han de garantir que la participació a què es refereix el paràgraf anterior tingui lloc des de les fases inicials dels respectius procediments de conformitat amb el que preveu l'article 23. A aquest efecte, són aplicables a aquests procediments les previsions en matèria de participació que estableix l'annex 4.»

Dotze. Es modifica el títol de l'article 15, que passa a denominar-se:

«Article 15. *Informe urbanístic de l'Ajuntament.*»

Tretze. Es modifica l'article 19, que queda redactat de la manera següent:

«Article 19. *Informe de l'organisme de conca.*

1. En els casos en què l'activitat sotmesa a autorització ambiental integrada requereixi, d'acord amb la legislació d'aigües, autorització d'abocament al domini públic hidràulic de conques gestionades per l'Administració General de l'Estat, l'organisme de conca competent ha d'emetre un informe que determini les característiques de l'abocament i les mesures correctores que s'han d'adoptar a fi de preservar el bon estat ecològic de les aigües.

2. L'informe que regula l'apartat anterior té caràcter preceptiu i vinculant. Aquest informe s'ha d'emetre en el termini màxim de sis mesos des de la data d'entrada en el registre de la corresponent confederació de la documentació preceptiva sobre abocaments o, si s'escau, des de la reparació que sigui necessària.

Aquest termini no es veu afectat per la remissió de la documentació que resulti del tràmit d'informació pública.

3. Transcorregut el termini que preveu l'apartat anterior sense que l'organisme de conca hagi emès l'informe, es pot atorgar l'autorització ambiental integrada, que ha de preveure les característiques de l'abocament i les mesures correctores requerides, que s'han d'establir de conformitat amb la legislació sectorial aplicable.

No obstant això, l'informe rebut fora del termini assenyalat i abans de l'atorgament de l'autorització ambiental integrada, ha de ser tingut en consideració per l'òrgan competent de la comunitat autònoma.

4. Si l'informe vinculant que regula aquest article considera que és inadmissible l'abocament i, com a conseqüència, impedeix l'atorgament de l'autorització ambiental integrada, l'òrgan competent per atorgar l'autorització ambiental integrada ha de dictar resolució motivada en què denegui l'autorització.»

Catorze. Es modifica l'apartat 1 de l'article 20, que passa a tenir la redacció següent:

«1. L'òrgan competent per atorgar l'autorització ambiental integrada, després de realitzar una avaluació ambiental del projecte en el seu conjunt, ha d'efectuar el tràmit d'audiència al sol·licitant de l'autorització.

Finalitzat el tràmit d'audiència, l'autoritat competent ha de redactar una proposta de resolució ajustada al contingut de l'article 22, que ha d'incorporar les condicions que resultin dels informes vinculants emesos i decidir sobre la resta d'informes i sobre les qüestions plantejades, si s'escau, pels sol·licitants durant la instrucció i el tràmit d'audiència, així com les que resultin del període d'informació pública.»

Quinze. Es modifica l'article 21, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 21. *Resolució.*

1. L'òrgan competent per atorgar l'autorització ambiental integrada ha de dictar la resolució que posi fi al procediment en el termini màxim de nou mesos.
2. Transcorregut el termini màxim de nou mesos sense que s'hagi notificat resolució expressa, s'entén desestimada la sol·licitud presentada.»

Setze. L'article 22 passa a tenir la redacció següent:

«Article 22. *Contingut de l'autorització ambiental integrada.*

1. L'autorització ambiental integrada ha de tenir el contingut mínim següent:
  - a) Els valors límit d'emissió per a les substàncies contaminants que enumera l'annex 2 i per a altres substàncies contaminants, que puguin ser emeses en quantitat significativa per la instal·lació de què es tracti, tenint en compte la seva naturalesa i el seu potencial de trasllat de contaminació d'un medi a un altre, i, si s'escau, els paràmetres o les mesures tècniques equivalents que complementin o substitueixin aquests valors límit. Així mateix, s'han d'especificar les millors tècniques disponibles contingudes en les conclusions relatives a les MTD que s'utilitzen a la instal·lació per assolir els valors límit d'emissió que esmenta el primer paràgraf.
  - b) Les prescripcions que garanteixin, si s'escau, la protecció del sòl i de les aigües subterrànies.
  - c) Els procediments i els mètodes que s'hagin d'utilitzar per a la gestió dels residus generats per la instal·lació, tenint en compte la jerarquia de gestió que esmenta l'article 4.1.b).
  - d) Les prescripcions que garanteixin, si s'escau, la minimització de la contaminació a llarga distància o transfronterera, que s'han d'establir tenint en compte el resultat de les consultes bilaterals que preveu l'article 26.3.
  - e) Els sistemes i els procediments per al tractament i el control de tota mena d'emissions i residus, amb especificació de la metodologia de mesurament, la freqüència i els procediments per avaluar els mesuraments; en cas d'instal·lacions a les quals sigui aplicable l'article 7.4.b), els resultats han d'estar disponibles en les mateixes condicions de referència i durant els mateixos períodes de temps que els relatius als nivells d'emissió associats a les millors tècniques disponibles.
  - f) Les mesures relatives a les condicions d'explotació en situacions diferents de les normals que puguin afectar el medi ambient, com els casos de posada en marxa i parada, fuites, fallades de funcionament i parades temporals.
  - g) Qualsevol mesura o condició que estableixi la legislació sectorial aplicable. En particular, les que es puguin establir en aplicació de l'article 27 de la Llei 22/2011, de 28 de juliol, de residus i sòls contaminats per a les instal·lacions en què es realitzin una o més operacions de tractament de residus.
  - h) Les condicions en què s'ha de portar a terme el tancament de la instal·lació.
  - i) L'obligació de comunicar a l'òrgan competent regularment i almenys una vegada l'any:
    - 1r Informació basada en els resultats del control de les emissions que esmenta la lletra e) i altres dades sol·licitades que permetin a l'òrgan competent verificar el compliment de les condicions de l'autorització; i
    - 2n Quan s'apliquin valors límit d'emissió que superin els valors d'emissió associats a les millors tècniques disponibles, un resum de resultats del control de les emissions que permeti comparar-los amb els nivells d'emissió associats amb les millors tècniques disponibles.

j) Els requisits adequats per al manteniment i la supervisió periòdics de les mesures adoptades per evitar les emissions al sòl i a les aigües subterrànies d'acord amb la lletra b) i, si s'escau, els requisits adequats per al control periòdic del sòl i les aigües subterrànies pel que fa a substàncies perilloses que previsiblement es puguin localitzar, tenint en compte la possibilitat de contaminació del sòl i les aigües subterrànies a l'emplaçament de la instal·lació;

k) Condicions per avaluar el compliment dels valors límit d'emissió;

l) En cas que l'autorització sigui vàlida per a diverses parts d'una instal·lació explotada per diferents titulars, les responsabilitats de cadascun d'ells.

2. En el cas d'instal·lacions subjectes a la Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim del comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte hivernacle, l'autorització no ha d'incloure valors límit per a les emissions directes dels gasos que especifica el seu annex I, llevat que sigui necessari per garantir que no es provoca cap contaminació local significativa. Si és necessari, els òrgans competents han de revisar l'autorització ambiental integrada segons correspongui.

El que preveu el paràgraf anterior no s'aplica a les instal·lacions excloses temporalment del règim de comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte hivernacle, de conformitat amb el que preveu la disposició transitòria quarta de l'esmentada Llei 1/2005, de 9 de març.

3. Quan per al compliment dels requisits de qualitat mediambiental, exigibles d'acord amb la legislació aplicable, sigui necessari aplicar condicions més rigoroses que les que es puguin assolir mitjançant la utilització de les millors tècniques disponibles, l'autorització ambiental integrada ha d'exigir l'aplicació de condicions complementàries, sens perjudici d'altres mesures que es puguin adoptar per respectar les normes de qualitat mediambiental.

4. Les conclusions relatives a les MTD, així com les seves revisions i actualitzacions corresponents, han de constituir la referència per establir les condicions de l'autorització.

5. Quan l'òrgan competent estableixi unes condicions d'autorització que es basin en una millor tècnica disponible que no es descriu en cap de les conclusions relatives a les MTD, s'ha d'assegurar que:

a) Aquesta tècnica s'ha determinat prenent especialment en consideració els criteris que enumera l'annex 3;

b) Es compleixen els requisits de l'article 7.

Quan les conclusions relatives a les MTD que esmenta el paràgraf primer no continguin nivells d'emissions associats a les millors tècniques disponibles, l'òrgan competent s'ha d'assegurar que la tècnica a què es refereix el paràgraf primer garanteixi un nivell de protecció mediambiental equivalent a les millors tècniques disponibles que descriuen les conclusions relatives a les MTD.

6. Quan una activitat o un tipus de procés de producció que es porten a terme en una instal·lació no estiguin coberts per cap de les conclusions relatives a les MTD o quan aquestes conclusions no tractin tots els possibles efectes ambientals de l'activitat, l'òrgan competent, amb la consulta prèvia amb el titular, ha d'establir les condicions de l'autorització basant-se en les millors tècniques disponibles que hagi determinat per a les activitats o els processos de què es tracti, tenint en especial consideració els criteris que indica l'annex 3.

7. Per a les instal·lacions destinades a la cria intensiva d'ocells de corral o de porcs que inclou l'epígraf 9.3 de l'annex 1, s'han d'aplicar els apartats anteriors, sens perjudici de la legislació sobre benestar animal i altra disposició aplicable i de desplegament.

8. D'acord amb el que preveuen els articles 11.4 i 5, l'autorització ambiental integrada ha de contenir, a més, quan sigui exigible:

- a) La declaració d'impacte ambiental o altres figures d'avaluació ambiental que estableixi la normativa que hi sigui aplicable.
- b) Les condicions preventives i de control necessàries en matèria d'accidents greus en què intervinguin substàncies perilloses d'acord amb el Reial decret 1254/1999, de 16 de juliol, i altra normativa que hi sigui aplicable.
- c) Les altres condicions derivades de les actuacions que prevegi la normativa ambiental que hi sigui aplicable.»

Disset. S'inclou un nou article 22 bis amb la redacció següent:

«Article 22 bis. *Tancament de la instal·lació.*

1. Sens perjudici del Reial decret 280/1994, de 18 de febrer, pel qual s'estableixen els límits màxims de residus de plaguicides i el seu control en determinats productes d'origen vegetal, la Llei 26/2007, de 23 d'octubre, de responsabilitat mediambiental i el Reial decret 1514/2009, de 2 d'octubre, pel qual es regula la protecció de les aigües subterrànies contra la contaminació i el deteriorament, així com de la legislació pertinent en matèria de protecció del sòl, l'òrgan competent ha d'establir les condicions de l'autorització ambiental integrada per assegurar, després del cessament definitiu de les activitats, el compliment del que disposen els apartats següents.

2. Després del cessament definitiu de les activitats, el titular ha d'avaluar l'estat del sòl i la contaminació de les aigües subterrànies per les substàncies perilloses rellevants utilitzades, produïdes o emeses per la instal·lació de què es tracti, i ha de comunicar a l'òrgan competent els resultats d'aquesta avaluació. En cas que l'avaluació determini que la instal·lació ha causat una contaminació significativa del sòl o les aigües subterrànies respecte a l'estat que estableix l'informe base esmentat a l'article 12.1.f), el titular ha de prendre les mesures adequades per fer front a aquesta contaminació per tal de restablir l'emplaçament de la instal·lació a aquell estat, seguint les normes de l'annex II de la Llei 26/2007, de 23 d'octubre. Amb aquesta finalitat, es pot tenir en compte la viabilitat tècnica d'aquestes mesures.

Sens perjudici del paràgraf primer, després del cessament definitiu de les activitats i quan la contaminació del sòl i les aigües subterrànies de l'emplaçament creï un risc significatiu per a la salut humana o per al medi ambient a causa de les activitats portades a terme pel titular abans que s'hagi actualitzat l'autorització per a la instal·lació, i tenint en compte les condicions de l'emplaçament de la instal·lació que descriu la primera sol·licitud de l'autorització ambiental integrada, el titular ha d'adoptar les mesures necessàries destinades a retirar, controlar, contenir o reduir les substàncies perilloses rellevants per tal que, tenint en compte el seu ús actual o futur aprovat, l'emplaçament ja no creï aquest risc.

3. Quan no s'exigeixi al titular que elabori l'informe base, una vegada produït el cessament definitiu d'activitats, aquest ha d'adoptar les mesures necessàries destinades a retirar, controlar, contenir o reduir les substàncies perilloses rellevants per tal que, tenint en compte el seu ús actual o futur aprovat, l'emplaçament ja no creï un risc significatiu per a la salut humana ni per al medi ambient per raó de la contaminació del sòl i les aigües subterrànies a causa de les activitats que s'hagin permès, tenint en compte les condicions de l'emplaçament de la instal·lació descrites a la primera sol·licitud de l'autorització ambiental integrada.»

Divuit. Es modifica l'article 23, que queda amb la redacció següent:

«Article 23. *Notificació i publicitat.*

1. L'òrgan competent per atorgar l'autorització ambiental integrada ha de notificar la resolució d'atorgament, modificació i revisió als interessats, a l'Ajuntament on s'ubiqui la instal·lació, als diferents òrgans que hagin emès un

informe vinculant i, si s'escau, a l'òrgan estatal competent per atorgar les autoritzacions substantives que assenyalava l'article 11.2.a) d'aquesta Llei.

2. El públic té dret a accedir a les resolucions de les autoritzacions ambientals integrades, així com a les seves modificacions i revisions posteriors, de conformitat amb la Llei 27/2006, de 18 de juliol.

3. Les comunitats autònomes han de donar publicitat en els seus respectius butlletins oficials a les resolucions administratives mitjançant les quals s'hagin atorgat, modificat o revisat les autoritzacions ambientals integrades.

4. Les comunitats autònomes han de fer públiques les resolucions administratives mitjançant les quals s'hagin atorgat, modificat substancialment o revisat les autoritzacions ambientals integrades, i han d'identificar la instal·lació afectada en l'anunci pel qual es fa pública la resolució. A més, han de posar a disposició del públic, entre altres per mitjans electrònics, almenys la informació a què es refereixen les lletres a), b), e) i f):

a) El contingut de la resolució, incloses una còpia de l'autorització ambiental integrada, incloent-hi els seus annexos, i de qualsevol condició i adaptació posteriors.

b) Una memòria que reculli els motius en què es basa la resolució administrativa, incloent-hi els resultats de les consultes celebrades durant el procés de participació pública i una explicació de com es van tenir en compte.

c) El títol dels documents de referència MTD aplicables a la instal·lació o activitat.

d) El mètode utilitzat per determinar les condicions de l'autorització que preveu l'article 22, inclosos els valors límit d'emissió en relació amb les millors tècniques disponibles i els nivells d'emissió associats amb les millors tècniques disponibles.

e) Quan es concedeixi una exempció en virtut de l'article 7, apartat 5, els motius concrets d'aquesta exempció basats en els criteris que estableix aquest apartat, i les condicions imposades.

f) Informació sobre les mesures adoptades pel titular després del cessament definitiu de les activitats, d'acord amb l'article 22 bis.

g) Els informes d'inspecció mediambiental en un termini de quatre mesos a partir de la finalització de la visita in situ.

h) Els resultats del mesurament de les emissions exigits d'acord amb les condicions que estableix l'autorització ambiental integrada, i que estiguin en poder de l'òrgan competent.»

Dinou. S'elimina l'article 25 dedicat a la renovació de l'autorització ambiental integrada.

Vint. Es modifica l'article 26, que passa a ser l'article 25 i queda amb el tenor literal següent:

«Article 25. *Revisió de l'autorització ambiental integrada.*

1. A instància de l'òrgan competent, el titular ha de presentar tota la informació referida a l'article 12 que sigui necessària per revisar les condicions de l'autorització. Si s'escau, s'han d'incloure els resultats del control de les emissions i altres dades que permetin comparar el funcionament de la instal·lació amb les millors tècniques disponibles descrites a les conclusions relatives a les MTD aplicables i amb els nivells d'emissió que hi estan associats.

Quan revisi les condicions de l'autorització, l'òrgan competent ha d'utilitzar qualsevol informació obtinguda a partir dels controls o les inspeccions.

2. En un termini de quatre anys a partir de la publicació de les conclusions relatives a les MTD pel que fa a l'activitat principal d'una instal·lació, l'òrgan competent ha de garantir que:

a) S'hagin revisat i, si és necessari, adaptat totes les condicions de l'autorització de la instal·lació de què es tracti, per garantir el compliment d'aquesta Llei, en particular, de l'article 7; i

b) La instal·lació compleix les condicions de l'autorització.

La revisió ha de tenir en compte totes les conclusions relatives als documents de referència MTD aplicables a la instal·lació, des que l'autorització sigui concedida, actualitzada o revisada.

3. Quan una instal·lació no estigui coberta per cap de les conclusions relatives a les MTD, les condicions de l'autorització s'han de revisar i, si s'escau, adaptar quan els avenços en les millors tècniques disponibles permetin una reducció significativa de les emissions.

4. En qualsevol cas, l'autorització ambiental integrada s'ha de revisar d'ofici quan:

a) La contaminació produïda per la instal·lació faci convenient la revisió dels valors límit d'emissió imposats o l'adopció d'altres de nous.

b) Sigui possible reduir significativament les emissions sense imposar costos excessius a conseqüència de canvis importants en les millors tècniques disponibles.

c) La seguretat de funcionament del procés o activitat faci necessari utilitzar altres tècniques.

d) L'organisme de conca, d'acord amb el que estableix la legislació d'aigües, consideri que hi ha circumstàncies que justifiquin la revisió de l'autorització ambiental integrada pel que fa a abocaments al domini públic hidràulic de conques gestionades per l'Administració General de l'Estat. En aquest cas, l'organisme de conca ha de requerir, mitjançant un informe vinculant, a l'òrgan competent per atorgar l'autorització ambiental integrada, que iniciï el procediment de revisió en un termini màxim de vint dies.

e) Així ho exigeixi la legislació sectorial que sigui aplicable a la instal·lació o s'hagin de complir normes noves o revisades de qualitat ambiental en virtut de l'article 22.3.

5. La revisió de l'autorització ambiental integrada no dóna dret a indemnització i s'ha de tramitar pel procediment simplificat que s'estableixi reglamentàriament.

El procediment de revisió ha de tenir en compte el que preveu l'article 26 pel que fa a instal·lacions l'activitat de les quals pugui causar efectes negatius significatius intercomunitaris o transfronterers.»

Vint-i-un. Es dóna una nova redacció a l'article 27, que passa a ser l'article 26 i queda en els termes següents:

«Article 26. *Activitats amb efectes negatius intercomunitaris o transfronterers.*

1. En cas que l'òrgan competent de la comunitat autònoma consideri que el funcionament de la instal·lació per a la qual se sol·licita l'autorització ambiental integrada pot tenir efectes ambientals negatius i significatius en una altra comunitat autònoma, o quan així ho sol·liciti una altra comunitat autònoma, s'ha de remetre una còpia de la sol·licitud a la comunitat autònoma esmentada perquè s'hi puguin formular les al·legacions que es considerin oportunes, abans que es dicti resolució definitiva. Igualment, s'ha de remetre a la comunitat autònoma afectada la resolució que finalment s'adopti, en relació amb la sol·licitud d'autorització ambiental integrada.

2. En cas que una instal·lació s'ubiqui sobre el territori de dues comunitats autònomes adjacents, l'òrgan competent per emetre l'autorització ambiental integrada és el de la comunitat autònoma sobre el territori de la qual es desenvolupin els processos productius més contaminants, qüestió que es concreta mitjançant el mecanisme de coordinació que estableix la normativa aplicable.

3. Sens perjudici del que estableix l'avaluació d'impacte ambiental transfronterera, quan es consideri que el funcionament de la instal·lació per a la qual se sol·licita l'autorització ambiental integrada pot tenir efectes negatius sobre el medi ambient d'un altre Estat membre de la Unió Europea, o quan un Estat membre que es pugui veure significativament afectat ho sol·liciti, l'òrgan competent de la comunitat autònoma, a través del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, ha de comunicar a aquest Estat, si pot ser simultàniament al període d'informació pública que preveu l'article 16 i sempre amb anterioritat a la resolució de l'autorització, els aspectes següents:

a) La possibilitat d'obrir un període de consultes bilaterals per estudiar aquests efectes, així com les mesures que, si s'escau, es puguin acordar per suprimir-los o reduir-los;

b) Una còpia de la sol·licitud i tota la informació que sigui rellevant d'acord amb el que estableix l'annex 4.

4. El calendari de consultes bilaterals ha de ser negociat pel Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, amb la consulta prèvia a l'òrgan competent de la comunitat autònoma, amb les autoritats competents d'aquest Estat. Aquest calendari ha de fixar les reunions i els tràmits als quals s'han d'ajustar les consultes i les mesures que s'hagin d'adoptar per garantir que les autoritats ambientals i les persones interessades d'aquest Estat, en la mesura que pugui resultar significativament afectat, tinguin ocasió de manifestar la seva opinió sobre la instal·lació per a la qual se sol·licita l'autorització ambiental integrada.

La delegació del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació responsable de la negociació ha d'incloure, almenys, un representant de la comunitat autònoma competent per resoldre la sol·licitud d'autorització.

5. Quan el procediment de consulta transfronterera s'iniciï mitjançant comunicació de l'òrgan competent de la comunitat autònoma adreçada al Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, s'ha d'acompanyar amb la documentació a què es refereix l'apartat 3. Igualment s'ha d'acompanyar amb una memòria sucinta que exposi de manera motivada els fonaments de fet i de dret que justifiquen la necessitat de posar en coneixement d'un altre Estat membre la sol·licitud d'autorització ambiental de què es tracti i en la qual s'identifiquin els representants de la comunitat autònoma competent que, si s'escau, s'hagin d'integrar en la delegació del Ministeri esmentat.

6. Si l'obertura del període de consultes transfrontereres ha estat promogut per l'autoritat de l'Estat membre susceptible de ser afectat pel funcionament de la instal·lació per a la qual se sol·licita l'autorització ambiental integrada, el Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació ho ha de posar en coneixement de l'òrgan competent de la comunitat autònoma i li ha de sol·licitar la remissió de la documentació a què es refereix l'apartat anterior, a fi d'iniciar el procediment de consulta transfronterera.

7. Els terminis que preveu la normativa reguladora del procediment de concessió de l'autorització ambiental integrada queden suspesos fins que conclou el procediment de consultes transfrontereres. L'òrgan competent de la comunitat autònoma ha de tenir degudament en compte els resultats de les consultes a l'hora de resoldre la sol·licitud d'autorització ambiental integrada, la qual ha de ser comunicada formalment pel Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació a les autoritats de l'Estat membre que hagin participat en les consultes transfrontereres, juntament amb la informació que esmenta l'article 23.4.

8. Quan un Estat membre de la Unió Europea comuniqui que en el seu territori s'ha sol·licitat una autorització ambiental integrada per a una instal·lació el funcionament de la qual pot tenir efectes negatius significatius sobre el medi ambient a Espanya, el Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació ho ha de posar en coneixement del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, el qual,

amb la participació dels òrgans competents de les comunitats autònomes afectades, ha d'actuar com a òrgan ambiental en les consultes bilaterals que es facin per estudiar aquests efectes, així com les mesures que, si s'escau, es puguin acordar per suprimir-los o reduir-los. El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient ha de garantir que les administracions públiques afectades i les persones interessades són consultades d'acord amb el que estableix l'article 14 i l'annex 4.

A aquests efectes, ha de definir els termes en què s'ha d'evacuar el tràmit de consultes en col·laboració amb els òrgans competents de les comunitats autònomes afectades per la instal·lació per a la qual se sol·licita l'autorització ambiental integrada en un altre Estat membre de la Unió Europea.»

Vint-i-dos. Es dona una nova redacció al primer paràgraf de l'article 28, que passa a ser l'article 27 i queda en els termes següents:

«Quan correspongui a l'òrgan ambiental de l'Administració General de l'Estat la formulació de la declaració d'impacte ambiental, d'acord amb el que estableix el Reial decret legislatiu 1/2008, d'11 de gener, pel qual s'aprova el text refós de la Llei d'avaluació d'impacte ambiental de projectes, i la seva normativa de desplegament, no es pot atorgar l'autorització ambiental integrada ni, si s'escau, les autoritzacions substantives de les indústries que assenyala l'article 3.2, sense que prèviament s'hagi dictat la declaració esmentada.»

Vint-i-tres. L'article 29 passa a ser l'article 28.

Vint-i-quatre. L'article 30, que passa a ser l'article 29, queda redactat de la manera següent:

«Article 29. *Control, inspecció i sanció.*

1. Les comunitats autònomes són les competents per adoptar les mesures cautelars i les de control i inspecció, així com per exercir la potestat sancionadora i per garantir el compliment dels objectius d'aquesta Llei i el seu desplegament reglamentari, sens perjudici de la competència estatal en aquesta matèria respecte als abocaments a conques gestionades per l'Administració General de l'Estat.

Els òrgans competents en matèria d'inspecció poden designar entitats que demostrin la capacitat tècnica adequada per dur a terme, en nom seu, actuacions materials d'inspecció que no estiguin reservades a funcionaris públics; en cap cas aquestes actuacions poden versar sobre el disseny de sistemes, plans o programes d'inspecció. En la designació d'aquestes entitats s'ha de seguir un procediment de selecció en què es respectin els principis de publicitat, transparència, llibertat d'accés, no-discriminació i igualtat de tracte, de conformitat amb la legislació de contractes del sector públic.

2. Els òrgans competents han d'establir un sistema d'inspecció mediambiental de les instal·lacions que inclogui l'anàlisi de tota la gamma d'efectes ambientals rellevants de la instal·lació de què es tracti.

3. Els resultats d'aquestes actuacions s'han de posar a disposició del públic de conformitat amb la Llei 27/2006, de 18 de juliol.»

Vint-i-cinc. Es modifiquen les lletres b), c) i f) i s'introdueix una nova lletra i) en l'apartat 3, i es modifica l'apartat 4 de l'article 31, que passa a ser l'article 30.

«b) Incomplir les condicions establertes en l'autorització ambiental integrada, sense que s'hagi produït un dany o deteriorament greu per al medi ambient, o sense que s'hagi posat en perill greu la seguretat o salut de les persones, així com no prendre les mesures necessàries per tornar a assegurar el compliment en el termini més breu possible i així evitar altres possibles accidents o incidents.

c) Incomplir les obligacions derivades de les mesures provisionals que preveu l'article 34 d'aquesta Llei.

f) No informar immediatament l'òrgan competent de la comunitat autònoma de qualsevol incompliment de les condicions de l'autorització ambiental integrada, així com dels incidents o accidents que afectin de forma significativa el medi ambient.

i) Procedir al tancament definitiu d'una instal·lació incomplint les condicions que estableix l'autorització ambiental integrada relatives a la contaminació del sòl i les aigües subterrànies.

4. Són infraccions lleus:

L'incompliment de les prescripcions que estableixen aquesta Llei o les normes aprovades d'acord amb aquesta, quan no estigui tipificat com a infracció molt greu o greu.»

Vint-i-sis. S'introdueix un nou paràgraf final a la lletra b) de l'apartat 1 de l'article 32, que passa a ser l'article 31, amb la redacció següent:

«b) En el cas d'infracció greu:

Multa des de 20.001 fins a 200.000 euros.

Clausura temporal, total o parcial, de les instal·lacions per un període màxim de dos anys.

Inhabilitació per a l'exercici de l'activitat per un període màxim d'un any.

Revocació de l'autorització o suspensió d'aquesta per un període màxim d'un any.

Imposició al titular de l'obligació d'adoptar les mesures complementàries que l'òrgan competent consideri necessàries per tornar a assegurar el compliment de les condicions de l'autorització ambiental integrada i per evitar altres possibles incidents o accidents.»

Vint-i-set. Els articles 33, 34, 35 i 36 passen a ser, respectivament, els articles 32, 33, 34 i 35.

Vint-i-vuit. Es deroguen les disposicions addicionals primera i segona.

Vint-i-nou. Se suprimeixen les disposicions transitòries primera i segona.

Trenta. S'afegeixen tres disposicions transitòries amb la redacció següent:

«Disposició transitòria primera. *Actualització de les autoritzacions ambientals integrades.*

1. L'òrgan competent per atorgar les autoritzacions ambientals integrades ha de portar a terme les actuacions necessàries per actualitzar les autoritzacions per adequar-les a la Directiva 2010/75/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 24 de novembre, sobre les emissions industrials, amb anterioritat al 7 de gener de 2014.

Amb posterioritat, les revisions s'han de fer d'acord amb el que estableix l'article 25.2 i 3 d'aquesta Llei i per a aquelles instal·lacions de combustió acollides als mecanismes de flexibilitat esmentats, i han d'incorporar les prescripcions que estipulin aquests mecanismes.

2. D'acord amb el que estableix l'apartat primer, es consideren actualitzades les autoritzacions actualment en vigor que continguin prescripcions explícites relatives a:

a) Incidents i accidents, en concret respecte a les obligacions dels titulars relatives a la comunicació a l'òrgan competent i l'aplicació de mesures, fins i tot complementàries, per limitar les conseqüències mediambientals i evitar altres possibles accidents i incidents;

- b) L'incompliment de les condicions de les autoritzacions ambientals integrades;
- c) En cas de generació de residus, l'aplicació de la jerarquia de residus que estableix l'article 4.1.b);
- d) Si s'escau, l'informe que esmenta l'article 12.1.f) d'aquesta Llei, que s'ha de tenir en compte per al tancament de la instal·lació;
- e) Les mesures a prendre en condicions de funcionament diferents a les normals;
- f) Si s'escau, els requisits de control sobre el sòl i les aigües subterrànies;
- g) Quan es tracti d'una instal·lació d'incineració o coïncineració:
  - Els residus que tracti la instal·lació relacionats segons la Llista europea de residus; i
  - Els valors límit d'emissió que reglamentàriament es determinin per a aquest tipus d'instal·lacions.

Aquestes autoritzacions s'han de publicar al butlletí oficial de la comunitat autònoma corresponent, i s'ha de deixar constància de la seva adaptació a la Directiva 2010/75/UE, de 24 de novembre.

El públic té dret a accedir a l'actualització de les autoritzacions ambientals integrades, de conformitat amb la Llei 27/2006, de 18 de juliol.

3. Les autoritzacions que a l'entrada en vigor d'aquesta norma no incloguin les prescripcions que esmenta l'apartat anterior, s'han d'actualitzar abans del 7 de gener de 2014. L'òrgan competent ha d'exigir al titular de la instal·lació que acrediti el compliment de les prescripcions esmentades, necessàries per actualitzar-ne l'autorització. Després d'aquest procediment, s'ha de publicar l'autorització ambiental integrada actualitzada al butlletí oficial de la comunitat autònoma.

4. Totes les instal·lacions les autoritzacions de les quals s'hagin actualitzat d'acord amb els apartats anteriors han d'estar cobertes per un pla d'inspecció en els termes que s'estableixin reglamentàriament.

Disposició transitòria segona. *Aplicació transitòria.*

1. En relació amb les instal·lacions que portin a terme les activitats a què es refereix l'annex 1, en el punt 1.1 per a les activitats amb una potència tèrmica nominal superior a 50 MW, els punts 1.2 i 1.3, el punt 1.4.a), els punts 2.1 a 2.6, el punt 3.1.a) i b), els punts 3.3 a 3.5, els punts 4.1 a 4.6 per a les activitats relatives a producció per processos químics, els punts 5.1 i 5.2 per a les activitats cobertes per la Directiva 2008/1/CE, del Parlament i del Consell, de 15 de gener de 2008, relativa a la prevenció i el control integrats de la contaminació, el punt 5.3.a) i b), els punts 5.5, 6.1, 6.2, els punts 7.1, 8.1, 9.1.a), 9.1.b) per a les activitats cobertes per la Directiva 2008/1/CE, el punt 9.1.c) i els punts 9.2, 9.3, 10.1, 11.1 i 14.1, que estan en explotació i posseeixen una autorització anterior al 7 de gener de 2013 o per a les quals el titular ha presentat una sol·licitud completa d'autorització abans d'aquesta data, sempre que aquestes instal·lacions entrin en funcionament com a molt tard el 7 de gener de 2014, els òrgans competents han d'aplicar les disposicions legals, reglamentàries i administratives adoptades de conformitat amb aquesta Llei, a partir del 7 de gener de 2014.

2. En relació amb les instal·lacions que portin a terme les activitats a què es refereix l'annex 1, en el punt 1.1 per a les activitats amb una potència tèrmica nominal igual a 50 MW, el punt 1.4.b), el punt 3.1.c), els punts 4.1 a 4.6 per a les activitats relatives a producció per processos biològics, els punts 5.1 i 5.2 per a les activitats no cobertes per la Directiva 2008/1/CE, el punt 5.3.c), d) i e), el punt 5.4, els punts 5.6 i 5.7, el punt 6.3, el punt 9.1.b) per a les activitats no cobertes per la Directiva 2008/1/CE, i els punts 12.1 i 13.1 que estiguin en explotació abans del 7 de gener de 2013, els òrgans competents han d'aplicar les disposicions legals,

reglamentàries i administratives adoptades de conformitat amb aquesta Llei, a partir del 7 de juliol de 2015.

Disposició transitòria tercera. *Vigència dels documents de referència MTD.*

Fins que s'adoptin les decisions europees que continguin les primeres conclusions relatives a les MTD corresponents a cada un dels sectors industrials, s'han d'aplicar com a tal els documents de referència MTD adoptats per la Comissió Europea amb anterioritat, excepte per a la fixació de valors límit d'emissió.»

Trenta-un. Es modifica l'apartat 1 de la disposició final primera, que queda amb els termes següents:

«1. El procediment que preveu aquesta Llei per a l'autorització dels abocaments realitzats per les activitats que preveu l'annex 1 al domini públic hidràulic de les conques gestionades per l'Administració General de l'Estat no modifica el règim econòmic financer que preveu la legislació d'aigües ni la resta de competències que corresponen a l'Administració General de l'Estat en matèria de protecció del domini públic hidràulic. En particular, no s'alteren les competències relatives a vigilància i inspecció ni la potestat sancionadora.»

Trenta-dos. Queden derogades les disposicions finals tercera, quarta i cinquena, i, en conseqüència, les disposicions finals sisena i setena passen a numerar-se com a disposició final tercera i disposició final quarta, respectivament.

Trenta-tres. La nova disposició final quarta queda redactada de la manera següent:

«Disposició final quarta. *Desplegament reglamentari.*

Es faculta el Govern per al desplegament reglamentari d'aquesta Llei dins l'àmbit de les seves competències i, en particular, per modificar els seus annexos amb la finalitat d'adaptar-los a les modificacions que, si s'escau, siguin introduïdes per la normativa comunitària.

El desplegament reglamentari pot incloure prescripcions tècniques addicionals relatives a les instal·lacions de combustió, les instal·lacions d'incineració i coïncineració de residus, les instal·lacions que utilitzin compostos orgànics volàtils i les instal·lacions que produeixin diòxids de titani, d'acord amb els termes que preveu la Directiva 2010/75/UE, de 24 de novembre, sobre les emissions industrials.»

Trenta-quatre. La disposició final vuitena passa a ser la disposició final cinquena.

Trenta-cinc. Es modifica l'annex 1, que queda redactat de la manera següent:

«ANNEX 1

Categories d'activitats i instal·lacions que preveu l'article 2

Nota: els valors llindar esmentats en cada una de les activitats que figuren a la taula següent es refereixen, amb caràcter general, a capacitats de producció o a productes. Si un mateix titular exerceix diverses activitats de la mateixa categoria a la mateixa instal·lació, s'hi han d'afegir les capacitats d'aquestes activitats. Per a les activitats de gestió de residus aquest càlcul s'ha d'aplicar a les instal·lacions que inclouen els apartats 5.1, 5.3 i 5.4.

1. Instal·lacions de combustió.

1.1 Instal·lacions de combustió amb una potència tèrmica nominal total igual o superior a 50 MW:

a) Instal·lacions de producció d'energia elèctrica en règim ordinari o en règim especial, en què es produeixi la combustió de combustibles fòssils, residus o biomassa.

b) Instal·lacions de cogeneració, calderes, generadors de vapor o qualsevol altre equipament o instal·lació de combustió existent en una indústria, sigui o no sigui aquesta la seva activitat principal.

1.2 Refineries de petroli i gas:

a) Instal·lacions per a la refinació de petroli o de cru de petroli.

b) Instal·lacions per a la producció de gas combustible diferent del gas natural i gasos líquats del petroli.

1.3 Coqueries.

1.4 Instal·lacions de gasificació i liqüefacció de:

a) carbó;

b) altres combustibles, quan la instal·lació tingui una potència tèrmica nominal igual o superior a 20 MW.

2. Producció i transformació de metalls.

2.1 Instal·lacions de calcinació o sinterització de minerals metàl·lics, inclòs el mineral sulfurós.

2.2 Instal·lacions per a la producció de fosa o d'acers bruts (fusió primària o secundària), incloses les corresponents instal·lacions de fosa contínua d'una capacitat de més de 2,5 tones per hora.

2.3 Instal·lacions per a la transformació de metalls ferrosos:

a) Laminat en calent amb una capacitat superior a 20 tones d'acer brut per hora.

b) Forjat amb martells l'energia d'impacte dels quals sigui superior a 50 quilojoules per martell i quan la potència tèrmica utilitzada sigui superior a 20 MW.

c) Aplicació de capes de protecció de metall fos amb una capacitat de tractament de més de 2 tones d'acer brut per hora.

2.4 Foneries de metalls ferrosos amb una capacitat de producció de més de 20 tones per dia.

2.5 Instal·lacions:

a) Per a la producció de metalls en brut no ferrosos a partir de minerals, de concentrats o de primeres matèries secundàries mitjançant procediments metal·lúrgics, químics o electrolítics.

b) Per a la fusió de metalls no ferrosos, inclòs l'aliatge, així com els productes de recuperació i altres processos amb una capacitat de fusió de més de 4 tones per al plom i el cadmi o 20 tones per a tots els altres metalls, per dia.

2.6 Instal·lacions per al tractament de superfície de metalls i materials plàstics per procediment electrolític o químic, quan el volum de les cubetes o de les línies completes destinades al tractament utilitzades sigui superior a 30 m³.

3. Indústries minerals.

3.1 Producció de ciment, calç i òxid de magnesi:

a) i) fabricació de ciment per mòlta amb una capacitat de producció superior a 500 tones diàries;

ii) fabricació de clínquer en forns rotatoris amb una capacitat de producció superior a 500 tones diàries, o en forns d'un altre tipus amb una capacitat de producció superior a 50 tones per dia;

b) producció de calç en forns amb una capacitat de producció superior a 50 tones diàries;

c) producció d'òxid de magnesi en forns amb una capacitat de producció superior a 50 tones diàries.

3.2 Sense contingut.

3.3 Instal·lacions per a la fabricació de vidre, inclosa la fibra de vidre, amb una capacitat de fusió superior a 20 tones per dia.

3.4 Instal·lacions per a la fosa de materials minerals, inclosa la fabricació de fibres minerals, amb una capacitat de fosa superior a 20 tones per dia.

3.5 Instal·lacions per a la fabricació de productes ceràmics mitjançant enforxada, en particular teules, maons, refractaris, rajoles, gres ceràmic o productes ceràmics ornamentals o d'ús domèstic, amb una capacitat de producció superior a 75 tones per dia, o una capacitat d'enforxada de més de 4 m³ i altres de 300 kg/m³ de densitat de càrrega per forn.

4. Indústries químiques.

Als efectes d'aquesta secció i de la descripció de les categories d'activitats que s'hi inclouen, *fabricació* significa la fabricació a escala industrial, mitjançant transformació química o biològica, dels productes o grups de productes esmentats en els punts 4.1 a 4.6.

4.1 Instal·lacions químiques per a la fabricació de productes químics orgànics, en particular:

a) Hidrocarburs simples (lineals o cíclics, saturats o insaturats, alifàtics o aromàtics).

b) Hidrocarburs oxigenats, com ara alcohols, aldehids, cetones, àcids orgànics, èsters i mesclades d'èsters acetats, èters, peròxids, resines epoxi.

c) Hidrocarburs sulfurats.

d) Hidrocarburs nitrogenats, en particular, amines, amides, compostos nitrosos, nítrics o nitrats, nitrils, cianats i isocianats.

e) Hidrocarburs fosforats.

f) Hidrocarburs halogenats.

g) Compostos orgànics metàl·lics.

h) Matèries plàstiques (polímers, fibres sintètiques, fibres a base de cel·lulosa).

i) Cautxús sintètics.

j) Colorants i pigments.

k) Tensioactius i agents de superfície.

4.2 Instal·lacions químiques per a la fabricació de productes químics inorgànics, com ara:

a) Gasos i, en particular, l'amoníac, el clor o el clorur d'hidrogen, el fluor o fluorur d'hidrogen, els òxids de carboni, els compostos de sofre, els òxids de nitrogen, l'hidrogen, el diòxid de sofre, el diclorur de carbonil.

b) Àcids i, en particular, l'àcid cròmic, l'àcid fluorhídric, l'àcid fosfòric, l'àcid nítric, l'àcid clorhídric, l'àcid sulfúric, l'àcid sulfúric fumant, els àcids sulfurats.

c) Bases i, en particular, l'hidròxid d'amoní, l'hidròxid potàssic, l'hidròxid sòdic.

d) Sals com el clorur d'amoní, el clorat potàssic, el carbonat potàssic (potassa), el carbonat sòdic (sosa), els perborats, el nitrat argèntic.

e) No metalls, òxids metàl·lics o altres compostos inorgànics com el carbur de calci, el silici, el carbur de silici.

4.3 Instal·lacions químiques per a la fabricació de fertilitzants a base de fòsfor, de nitrogen o de potassi (fertilitzants simples o compostos).

4.4 Instal·lacions químiques per a la fabricació de productes fitosanitaris o de biocides.

4.5 Instal·lacions químiques que utilitzin un procediment químic o biològic per a la fabricació de medicaments, inclosos els productes intermedis.

4.6 Instal·lacions químiques per a la fabricació d'explosius.

5. Gestió de residus.

5.1 Instal·lacions per a la valorització o eliminació de residus perillosos, amb una capacitat de més de 10 tones per dia, que realitzin una o més de les activitats següents:

- a) tractament biològic;
- b) tractament fisicoquímic;
- c) combinació o mescla prèvies a les operacions que esmenten els apartats 5.1 i 5.2;
- d) reenvasament previ a qualsevol de les operacions que esmenten els apartats 5.1 i 5.2;
- e) recuperació o regeneració de dissolvents;
- f) reciclatge o recuperació de matèries inorgàniques que no siguin metalls o compostos metàl·lics;
- g) regeneració d'àcids o de bases;
- h) valorització de components utilitzats per reduir la contaminació;
- i) valorització de components procedents de catalitzadors;
- j) regeneració o reutilització d'olis;
- k) embassament superficial (per exemple, abocament de residus líquids o llots en pous, estanys o llacunes, etc.).

5.2 Instal·lacions per a la valorització o eliminació de residus en plantes d'incineració o coincineració de residus:

- a) per als residus no perillosos amb una capacitat superior a tres tones per hora;
- b) per a residus perillosos amb una capacitat superior a 10 tones per dia.

5.3 Instal·lacions per a l'eliminació dels residus no perillosos amb una capacitat de més de 50 tones per dia, que incloguin una o més de les activitats següents, excloent-ne les que inclou el Reial decret llei 11/1995, de 28 de desembre, pel qual s'estableixen les normes aplicables al tractament de les aigües residuals urbanes:

- a) tractament biològic;
- b) tractament fisicoquímic;
- c) tractament previ a la incineració o coincineració;
- d) tractament d'escòries i cendres;
- e) tractament en trituradores de residus metàl·lics, incloent-hi residus elèctrics i electrònics, i vehicles al final de la seva vida útil i els seus components.

5.4 Valorització, o una barreja de valorització i eliminació, de residus no perillosos amb una capacitat superior a 75 tones per dia que incloguin una o més de les activitats següents, excloent-ne les que inclou el Reial decret llei 11/1995, de 28 de desembre, pel qual s'estableixen les normes aplicables al tractament de les aigües residuals urbanes:

- a) tractament biològic;
- b) tractament previ a la incineració o coincineració;
- c) tractament d'escòries i cendres;

d) tractament en trituradores de residus metàl·lics, incloent-hi residus elèctrics i electrònics, i vehicles al final de la seva vida útil i els seus components.

Quan l'única activitat de tractament de residus que es porti a terme a la instal·lació sigui la digestió anaeròbica, els límits de capacitat per a aquesta activitat són de 100 tones al dia.

5.5 Abocadors de tota mena de residus que rebin més de 10 tones per dia o que tinguin una capacitat total de més de 25.000 tones, amb exclusió dels abocadors de residus inerts.

5.6 Emmagatzematge temporal dels residus perillosos no inclosos a l'apartat 5.5 en espera de l'aplicació d'algun dels tractaments que esmenta l'apartat 5.1, 5.2, 5.5 i 5.7, amb una capacitat total superior a 50 tones, excloent-ne l'emmagatzematge temporal, pendent de recollida, al lloc on es genera el residu.

5.7 Emmagatzematge subterrani de residus perillosos amb una capacitat total superior a 50 tones.

6. Indústria derivada de la fusta.

6.1 Instal·lacions industrials destinades a la fabricació de:

- a) Pasta de paper a partir de fusta o altres matèries fibroses;
- b) Paper i cartró amb una capacitat de producció de més de 20 tones diàries.

6.2 Instal·lacions de producció de cel·lulosa amb una capacitat de producció superior a 20 tones diàries.

6.3 Instal·lacions industrials destinades a la fabricació d'un o més dels següents taulers derivats de la fusta: taulers d'encenalls de fusta orientats, taulers aglomerats o taulers de cartró comprimit, amb una capacitat de producció superior a 600 m³ diaris.

7. Indústria tèxtil.

7.1 Instal·lacions per al tractament previ (operacions de rentada, blanqueig, mercerització) o per al tint de fibres o productes tèxtils quan la capacitat de tractament superi les 10 tones diàries.

8. Indústria del cuir.

8.1 Instal·lacions per a l'adobament de cuirs quan la capacitat de tractament superi les 12 tones de productes acabats per dia.

9. Indústries agroalimentàries i explotacions ramaderes.

9.1 Instal·lacions per a:

a) Escorxadors amb una capacitat de producció de canals superior a 50 tones/dia.

b) Tractament i transformació, diferent del mer envasament, de les primeres matèries següents, tractades o no prèviament, destinades a la fabricació de productes alimentaris o pinsos a partir de:

i) Primera matèria animal (que no sigui exclusivament la llet) d'una capacitat de producció de productes acabats superior a 75 tones/dia;

ii) Primera matèria vegetal d'una capacitat de producció de productes acabats superior a 300 tones per dia o 600 tones per dia en cas que la instal·lació funcioni durant un període no superior a 90 dies consecutius en un any qualsevol;

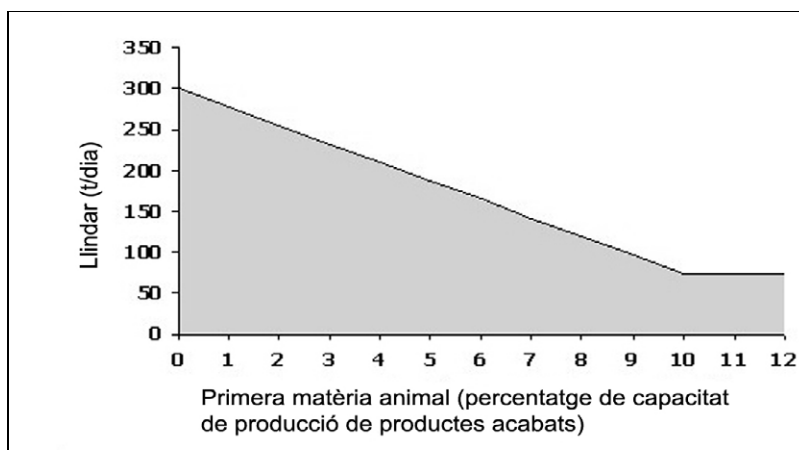
iii) Només primeres matèries animals i vegetals, tant en productes combinats com per separat, amb una capacitat de producció de productes acabats en tones per dia superior a:

- 75 si A és igual o superior a 10, o
- $[300 - (22,5 \times A)]$ en qualsevol altre cas,

on «A» és la porció de matèria animal (en percentatge del pes) de la capacitat de producció de productes acabats.

L'envàs no s'inclou en el pes final del producte.

Aquesta subsecció no és aplicable quan la primera matèria només sigui llet.

c) Tractament i transformació només de la llet, amb una quantitat de llet rebuda superior a 200 tones per dia (valor mitjà anual).

9.2 Instal·lacions per a l'eliminació o l'aprofitament de canals o rebuigs d'animals amb una capacitat de tractament superior a 10 tones/dia.

9.3 Instal·lacions destinades a la cria intensiva d'aviram o de porcs que disposin de més de:

- a) 40.000 places si es tracta de gallines ponedores o del nombre equivalent en excreció de nitrogen per a altres orientacions productives d'aviram.
- b) 2.000 places per a porcs d'enceball de més de 30 kg.
- c) 750 places per a truges reproductores.

10. Consum de dissolvents orgànics.

10.1 Instal·lacions per al tractament de superfície de materials, d'objectes o productes amb utilització de dissolvents orgànics, en particular per aprestar-los, estampar-los, revestir-los i desgreixar-los, impermeabilitzar-los, enganxar-los, lacar-los, netejar-los o impregnar-los, amb una capacitat de consum de dissolvents orgànics de més de 150 kg de dissolvent per hora o més de 200 tones/any.

11. Indústria del carboni.

11.1 Instal·lacions per a la fabricació de carboni sinteritzat o electrografit per combustió o grafitació.

12. Indústria de conservació de la fusta.

12.1 Conservació de la fusta i dels productes derivats de la fusta utilitzant productes químics, amb una capacitat de producció superior a 75 m³ diaris, diferent de tractaments per combatre l'albeca exclusivament.

13. Tractament d'aigües.

13.1 Tractament independent d'aigües residuals, no previst en la legislació sobre aigües residuals urbanes, i abocades per una instal·lació que preveu aquest annex.

14. Captura de CO₂.

14.1 Captura de fluxos de CO₂ procedents d'instal·lacions que inclou aquest annex amb fins d'emmagatzematge geològic d'acord amb la Llei 40/2010, de 29 de desembre, d'emmagatzematge geològic de diòxid de carboni.»

Trenta-sis. Es deroga l'annex 2; els annexos 3, 4 i 5 passen a ser els annexos 2, 3 i 4, respectivament.

Trenta-set. Es modifica el nou annex 2, que queda redactat de la manera següent:

«ANNEX 2

Llista de substàncies contaminants

Atmosfera:

1. Òxids de sofre i altres compostos de sofre.
2. Òxids de nitrogen i altres compostos de nitrogen.
3. Monòxid de carboni.
4. Compostos orgànics volàtils.
5. Metalls i els seus compostos.
6. Partícules, incloses les partícules fines.
7. Amiant (partícules en suspensió, fibres).
8. Clor i els seus compostos.
9. Fluor i els seus compostos.
10. Arsènic i els seus compostos.
11. Cianurs.
12. Substàncies i mesclades respecte de les quals s'hagi demostrat que tenen propietats cancerígenes, mutàgenes o que puguin afectar la reproducció per mitjà de l'aire.
13. Policlorodibenzodioxina i policlorodibenzofurans.

Aigua:

1. Compostos organohalogenats i substàncies que puguin donar origen a compostos d'aquesta classe en el medi aquàtic.
2. Compostos organofosforats.
3. Compostos organoestànics.
4. Substàncies i mesclades respecte de les quals s'hagi demostrat que tenen propietats cancerígenes, mutàgenes o que puguin afectar la reproducció en el medi aquàtic o via medi aquàtic.
5. Hidrocarburs persistents i substàncies orgàniques tòxiques persistents i bioacumulables.
6. Cianurs.
7. Metalls i els seus compostos.
8. Arsènic i els seus compostos.
9. Biocides i productes fitosanitaris.
10. Matèries en suspensió.
11. Substàncies que contribueixen a l'eutrofització (en particular nitrats i fosfats).
12. Substàncies que exerceixen una influència desfavorable sobre el balanç d'oxigen (i computables mitjançant paràmetres com ara DBO, DQO, etc.).

13. Substàncies enumerades a l'annex 1 del Reial decret 60/2011, de 21 de gener, sobre les normes de qualitat ambiental en l'àmbit de la política d'aigües.»

Trenta-vuit. Es modifica el nou annex 3, que queda redactat de la manera següent:

«ANNEX 3

Aspectes que s'han de tenir en compte amb caràcter general o en un cas particular quan es determinin les millors tècniques disponibles definides a l'article 3.15, tenint en compte els costos i els avantatges que poden derivar d'una acció i els principis de precaució i prevenció

1. Ús de tècniques que produeixin pocs residus.
2. Ús de substàncies menys perilloses.
3. Desenvolupament de les tècniques de recuperació i reciclatge de substàncies generades i utilitzades en el procés, i dels residus quan escaigui.
4. Processos, instal·lacions o mètode de funcionament comparables que hagin donat proves positives a escala industrial.
5. Avenços tècnics i evolució dels coneixements científics.
6. Caràcter, efectes i volum de les emissions de què es tracti.
7. Dates d'entrada en funcionament de les instal·lacions noves o existents.
8. Termini que requereix la instauració d'una millor tècnica disponible.
9. Consum i naturalesa de les primeres matèries (inclosa l'aigua) utilitzades en procediments d'eficàcia energètica.
10. Necessitat de prevenir o reduir al mínim l'impacte global de les emissions i dels riscos en el medi ambient.
11. Necessitat de prevenir qualsevol risc d'accident o de reduir les seves conseqüències per al medi ambient.
12. Informació publicada per organitzacions internacionals.»

Trenta-nou. Es modifiquen l'apartat 1, les lletres a) i e), i s'introdueix una nova lletra h) a l'apartat 1 del nou annex 4, en els termes següents:

«ANNEX 4

Participació del públic en la presa de decisions

1. L'òrgan competent de la comunitat autònoma ha d'informar el públic en les fases inicials del procediment, sempre prèvies a la presa d'una decisió o, com a molt tard, quan sigui raonablement possible facilitar la informació a través dels mitjans electrònics, si estan disponibles, sobre els aspectes següents:

a) La documentació de la sol·licitud de l'autorització ambiental integrada, de la seva modificació substancial, o, si s'escau, la documentació relativa a la revisió, de conformitat amb el que disposa l'article 16.

e) Si s'escau, els detalls relatius a la revisió de l'autorització ambiental integrada.

h) En tot cas, l'atorgament, la modificació substancial o la revisió d'una autorització relativa a una instal·lació quan es proposi l'aplicació de l'article 7.5.»

Article segon. *Modificació de la Llei 22/2011, de 28 de juliol, de residus i sòls contaminats.*

L'apartat 8 de l'article 27 de la Llei 22/2011, de 28 de juliol, de residus i sòls contaminats, queda modificada de la manera següent:

«8. Les autoritzacions que preveu aquest article es concedeixen per un termini màxim de 8 anys, passat el qual s'han de renovar automàticament per períodes

successius, amb excepció de les autoritzacions atorgades a les instal·lacions a les quals sigui aplicable la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació, el termini de vigència de les quals ha de coincidir amb el de l'autorització ambiental integrada. La comunitat autònoma ha d'inscriure totes les autoritzacions en el Registre de producció i gestió de residus.»

Disposició addicional primera. *Despesa pública.*

De l'aplicació d'aquesta Llei no es pot derivar cap increment de despesa per a les administracions públiques competents. Les noves necessitats de recursos humans que, si s'escau, puguin sorgir com a conseqüència de les obligacions normatives que preveu aquesta Llei, s'han d'atendre mitjançant la reordenació o redistribució d'efectius.

Disposició addicional segona. *Referències a les definicions de l'article 3 de la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació.*

Les referències que la normativa en vigor faci a les lletres a) a p) de l'article 3 de la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació, s'entenen fetes respectivament als apartats 1 al 17 de l'article 3.

Disposició final primera. *Incorporació de dret de la Unió Europea.*

Mitjançant aquesta Llei s'incorpora parcialment al dret espanyol la Directiva 2010/75/UE, del Parlament Europeu i del Consell, de 24 de novembre de 2010, sobre les emissions industrials (prevenció i control integrats de la contaminació); en concret, en aquesta norma es disposa la transposició dels articles següents d'aquesta Directiva: 2, 3.1, 3.2, 3.4, 3.5, 3.7, 3.10, 3.11, 3.12, 3.13, 3.14, 3.17, 3.18, 3.19, 3.20, 3.21, 3.22, 3.23, 3.37, 3.38, 4.2, 4.3, 5.1, 7, 8, 10, 11.e), 11.h), 12, 13.7, 14, 15, 17, 18, 19, 20.2, 20.3, 21, 22, 23.1, 24, 26, 71, 72.1, 72.2, 79, 82.1 i 82.2.

Disposició final segona. *Autorització per elaborar un text refós en matèria de prevenció i control integrats de la contaminació.*

S'autoritza el Govern a elaborar, en el termini d'un any a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, un text refós que integri, degudament regularitzades, aclarides i harmonitzades, la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació, i les disposicions en matèria d'emissions industrials contingudes en normes amb rang de llei.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 11 de juny de 2013.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY